16/01/2022

Νέος Πρωτοπρεσβύτερος και Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος στην Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Καρδίτσης. Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, προέβη στην εις Πρεσβύτερον χειροτονία του Αρχιδιακόνου της Ιεράς Μητρόπολης π. Θωμά Κάια, τον οποίο χειροθέτησε σε Πρωτοπρεσβύτερο και Πνευματικό. Επιπλέον, τον όρισε Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο της Ιεράς μας Μητροπόλεως, το

Σάββατο 15 Ιανουαρίου 2022.

Ο Σεβασμιώτατος απευθυνόμενος προς τον νέο Πρεσβύτερο ανέφερε μεταξύ άλλων ότι “υπήρξες ένας πολύτιμος συνεργάτης που στάθηκες δίπλα μου από την αρχή της διακονικής σου ζωής για να προσθέσει πως μέσα σε αυτά τα χρόνια αυτό που ξεχώριζε σε εσένα ήταν, οι ευαισθησίες και το ήθος σου, τα οποία εγώ στη ζωή μου δεν τα έχω ξανασυναντήσει. Όλα τα παραπάνω δεν τα προσέφερες βέβαια σε εμένα αλλά στην εκκλησία. Δεν τα προσέφερες στους ανθρώπους αλλά στο Θεό”.

Στη συνέχεια, αυτό που ζήτησε ο Σεβασμιώτατος από τον νεοχειροτονηθέντα Πρεσβύτερο να χαράξει μέσα στην καρδιά του και να μείνει ανεξίτηλο είναι, να προσπαθήσει από τη νέα του διακονία την οποία η Εκκλησία θα του αναθέσει, να μην αλλάξει και να μην αλλοιωθεί, αλλά να παραμείνει αυτός που είναι. Για να συνεχίσει έτσι να πορεύεται στη ζωή του, με μια συνεχή ομολογία πίστης και προσφοράς στο Θεό.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος σημείωσε: “Η Εκκλησία σε περικόσμησε με πάρα πολλά πράγματα και πολλές δωρεές. Σε παραδίδω τώρα στην Εκκλησία με πολλή αγάπη και με πολύ εμπιστοσύνη, γιατί ξέρω ποιος είσαι”.

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε την ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

Λόγος εις την εις Πρεσβύτερον χειροτονία

του Αρχιδιακ. Θωμά Γ. Κάια

Σάββατο 15 Ιανουαρίου 2022

Στέκομαι και πάλι κατέναντι του ιερού και φρικτού Θυσιαστηρίου και της Σεβασμιώτητός σας εν μέσω κλήρου και λαού. Για μια ακόμη φορά ζω μέσα σε μια διπλή Θεοφάνεια: στην ευχαριστιακή θυσία και στην προσωπική μου Πεντηκοστή. Ομολογώ ενώπιον της Εκκλησίας ότι, αφότου μου ανακοινώθηκε η εις Πρεσβύτερον χειροτονία μου, *συνετρίβη ἡ καρδία μου, ἐν ἐμοὶ ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου, ἐγενήθην ὡς ἀνὴρ συντετριμμένος καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου Κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ*[1].

Και τώρα, *πτοοῦμαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἀμηχανῶ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων διὰ τὸ μέγεθος τῆς τιμῆς*[2]. Όμως, δοξολογώ, υμνολογώ και προσκυνώ *τον εν Τριάδι προσκυνούμενον Θεό* για την κλήση, την συγκατάβαση, το πολυεύσπλαχνον, το πολυέλεον.

---

[1] Ίερ. 23,9.

[2] Αρχ. Μακαρίου Γ΄, χειροτονητήριος λόγος εἰς πρεσβύτερον.

[3] Ειρμός Θ΄ Ωδής του κανόνος του Όρθρου της Μ. Πέμπτης.

Σεβασμιώτατε πάτερ και δέσποτα,

Τίμιον Πρεσβυτέριον και Χριστού Διακονία,

Λαέ του Κυρίου ευλογημένε,

Έσπευσα σήμερα να μετάσχω και να απολαύσω *ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης*[3] γευόμενος την πυρφόρο χάρη του δευτέρου βαθμού της Ιερωσύνης, αυτόν του Πρεσβυτέρου. Έσπευσα σήμερα έχοντας συναίσθηση, ότι καλούμαι να γίνω *Θεοῦ συνεργός*[4] στη σωτηρία του ανθρώπου, όχι για την αρετή μου, αλλά εξαιτίας της άπειρης αγάπης και της ασύλληπτης συγκαταβάσεώς Του. Έσπευσα σήμερα και την κλήση Του αποδέχομαι και πάλι με όλη μου την καρδία, με όλη μου την ύπαρξη, όπως ο προφήτης Ελισσαίος. Λίγα λεπτά απομένουν, Σεβασμιώτατε, όπου τις πύρινες γλώσσες του Παναγίου Πνεύματος θα αναπληρώσει η επίθεση της τιμίας χειρός σας στην κεφαλή μου χαρίζοντας στην αναξιότητά μου τον δεύτερο βαθμό της ιερωσύνης.

Για την αξία της αγίας ιερωσύνης δανείζομαι τους λόγους του εν αγίοις πατρός ημών Συμεών αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης και αναφωνώ· *Τί μεῖζον ἀγαθὸν πρὸς ἀνθρώπους;*[5] και συνεχίζοντας σας λέγω γι' αυτήν· *Ἰδοὺ οὐκ ἐπίσταμαι λαλεῖν, ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι*[6].

[4] Α΄ Κορ. 3,9.
[5] Συμεών Θεσσαλονίκης, *Περί Ιερωσύνης*, PG 155, 957 Α.
[6] Ίερ. 1,6.

Επιτρέψατέ μου όμως, Σεβασμιώτατε, τούτη τη στιγμή να ευχαριστήσω από τα βάθη της ψυχής μου ανθρώπους, που μέχρι τώρα στέκονται συμπαραστάτες στην πορεία της ζωής μου.

Πρωτίστως ευχαριστώ τους αγαπημένους μου γονείς, τον Γεώργιο και την Γεωργία, που ως συνδημιουργοί του Θεού, μού χάρισαν τη ζωή. Με κόπους ανάθρεψαν, μεγάλωσαν και μόρφωσαν κατά Χριστόν εμένα και τα αδέρφια μου και συνεχίζουν να μας προσφέρουν μέχρι και σήμερα ότι το καλύτερο. Πάντοτε στέκονται συμπαραστάτες και συνεπίκουροι σε κάθε μου απόφαση και βήμα.

Ευχαριστώ τα αδέρφια μου τον Ελευθέριο, τον Απόστολο και την Δήμητρα, που ίδια μήτρα μάς κυοφόρησε.

Ευχαριστώ τις γιαγιάδες μου, την Ελευθερία και την Ολυμπιάδα. Με βαθιά ευγνωμοσύνη φέρνω στο νου μου τους παππούδες μου, τον Θωμά και τον Κωνσταντίνο, που δεν ευρίσκονται σήμερα ανάμεσά μας, αλλά στην θριαμβεύουσα Εκκλησία. Παρίστανται εντούτοις πνευματικώς στην ευχαριστιακή μας σύναξη. Τί λόγο να σας απευθύνω γι' αυτούς, αφού το μοναδικό τους όραμα και προσευχή ήταν να με αξιώσει ο Θεός να ενδυθώ την αγία ιερωσύνη, που τόσο ποθούσα από την παιδική μου ηλικία.

Ευχαριστώ και τους λοιπούς κατά σάρκα συγγενείς και φίλους μου.

Ευχαριστώ και τους γονείς της συζύγου μου, τον Παναγιώτη και την Αναστασία. Με αγκάλιασαν με αγάπη από την πρώτη στιγμή. Τα αδέρφια της, τον Δημήτριο και την Ελένη και τους μακαριστούς παππούδες της, Δημήτριο και Ευανθία - Ευάγγελο και Ελένη, τους κατά σάρκα συγγενείς και τους φίλους της.

Ευχαριστώ επίσης, την ανάδοχό μου, τους διδασκάλους των Εγκυκλίων Σπουδών μου και της σπουδής μου στη Σχολή Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς μας Μητροπόλεως, αλλά και τους μαθητές μου σε αυτή.

Ευχαριστώ και τον ευλογημένο λαό του Θεού, που ευρίσκεται συμπροσευχόμενος κατά την παρούσα στιγμή, γνωστούς και αγνώστους.

Οφειλετικώς ευχαριστώ τους πατέρες, που αυτά τα χρόνια συνδιακονίσσαμε το ιερό Θυσιαστήριο και τους συγκαίρους εξ αυτών διακόνους π. Ιωσήφ, π. Ιωάννη και π. Ιωάννη.

Τιμητική τυγχάνει η παρουσία των ενταύθα συνδραμόντων αγαπητών πατέρων, που δεν εφείσθησαν κόπων και θυσιών, ώστε να μοιραστούν σήμερα μαζί μου την χαρά αυτή. Για τον λόγο αυτό τους ευχαριστώ όλους και ασπάζομαι ενός εκάστου την δεξιά.

Ευγνωμοσύνη οφείλω στους πατέρες και λαϊκούς αδελφούς των Γραφείων και στους πατέρες του Επισκοπείου με επικεφαλής τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη π. Αμφιλόχιο Παπανδρέου, Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς μας Μητροπόλεως. Για το πρόσωπό σας Πανοσιολογιώτατε πάτερ δεν θα αναφέρω κάτι, αλλά θα κρατήσω στο νου και την καρδιά μου όλα αυτά που μου προσφέρατε και συνεχίζετε να το πράττετε από όταν ακόμη ήμουν λαϊκός, αν μου επιτρέπετε, ως συνοδίτης αδελφός.

Εγκαρδίως ευχαριστώ τον Οσιολογιώτατο Ιερομόναχο π. Θεωνά Ξενοφωντινό. Μοναχός ων, χάρισε τη ζωή του στο Χριστό και στην εκκλησία Του. Πράος και ταπεινός. Ερχόμενος από το περιβόλι της Παναγιάς μας, το Άγιον Όρος, και συγκεκριμένα από τη μονή του Ξενοφώντος, συμμαρτύρησε για το πρόσωπό μου ενώπιών σας, μετά από παράκληση του πνευματικού μου πατέρα ώστε να καταταγώ στον ιερό Κλήρο. Πάτερ μην λησμονείτε να προσεύχεσθε και για μένα στην Παναγία την επονομαζομένη «Οδηγητρία» και στον προστάτη της μονής του Ξενοφώντος άγιο μεγαλομάρτυρα Γεώργιο, όπως καταστώ άξιος λειτουργός και υπηρέτης των θείων του Χριστού Μυστηρίων.

Πριν από ένδεκα έτη, ο Κύριος με ευεργέτησε και κόσμησε τη ζωή μου με την πολυαγαπημένη μου σύζυγο Ευανθία. Άνθρωπος με πιστότητα και εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού, ταπεινή, με όμορφη ψυχή, ευγενική, υπομονετική, που κοντά της πολλές φορές μαθητεύω. Οι θυσίες της μεγάλες και οι κόποι της πολλοί. Την ζωή της, από την αρχή, χάραξε ακολουθώντας τα βήματά μου. Γνωρίζουμε ότι ο δρόμος της αγίας ιερωσύνης δεν είναι εύκολος και ανθόσπαρτος. Ελπίζουμε και αγωνιζόμαστε, και παρακαλούμε τις προσευχές όλων σας, *να συνεχίσουμε να ζούμε την ιερωσύνη ως αποδοχή του προσωπικού μας σταυρού, έτσι ώστε να μην ακυρωθεί η προσπάθεια επίτευξης της χριστοποίησής μας*[7]. Από τα βάθη της ψυχής μου σε ευχαριστώ όλος ιδιαιτέρως και προσεύχομαι ο Θεός να σου δίνει και να μας δίνει δύναμη και φώτιση στη διακονία, που οι ίδιοι οικειοθελώς αναλάβαμε να σηκώσουμε στους ώμους μας με συνοδοιπόρους πλέον και τους καρπούς της αγάπης μας, τα δύο παιδιά μας, την Γεωργία και τον Αναστάση, που κι αυτά αγωνίζονται με το δικό τους παιδικό, αθώο και αγνό τρόπο να βαστάξουν το σταυρό της αγίας ιερωσύνης.

[7] π. Αλεξάνδρου Καριώτογλου, *Λόγος χειροτονίας εις Διάκονον*.

Σεβασμιώτατε πάτερ και γέροντά μου, κλείνοντας τον χειροτονητήριο λόγο μου, επιτρέψατέ μου να αναφερθώ στο πρόσωπό σας, γνωρίζοντας βέβαια πως δεν σας είναι αρεστό.

Την 22α Νοεμβρίου 2015 με ενδύσατε με το τιμημένο ράσο, το οποίο λιτανεύω εντός του κόσμου ως σύμβολο διακονίας και προσφοράς και μου χαρίσατε τον πρώτο βαθμό της ιερωσύνης, αυτόν του Διακόνου. Σήμερα 15η Ιανουαρίου 2022 συμπληρώθηκαν από τότε έξι χρόνια, ένας μήνας και 24 ημέρες. Στάθηκα δίπλα σας, όση μοι δύναμις, ως *την του διακόνου επιτελείν λειτουργίαν*[8], ως μαθητής παρά τω διδασκάλω των πνευματικών, ως υιός παρά τω πατρί. Τί να καταθέσω ενώπιον της Εκκλησίας πρώτο και τί δεύτερο!

Η απλότης του χαρακτήρος σας, η ευγένειά σας, η ευπροσηγορία σας και η καλοσύνη σας από τη μια και από την άλλη ο ένθεος ζήλος σας, η ιεροπρέπειά σας, η λειτουργική σας ζωή, η ποιμαντική σας αγωνία και μέριμνα, που σας οδηγούν σε μια σπάνια και άοκνη εργατικότητα, με συγκινούν και με σαγηνεύουν. Μου διδάξατε αυτά τα χρόνια τον αληθή φιλέορτο, φιλακόλουθο και φιλεκκλήσιο λειτουργό του Υψίστου. Οι συχνές και αιφνίδιες ερωτήσεις σας πάνω σε λειτουργικά ή τελετουρ-

---

[8] Τάξις επί χειροτονία Διακόνου, Δευτέρα Ευχή.
[9] Τάξις επί χειροτονία Πρεσβυτέρου, Δευτέρα Ευχή.

γικά θέματα, συνεχώς με ωθούσαν προς την εκζήτηση και εύρεση απαντήσεων, ώστε ο νους μου να διευρύνεται και οι γνώσεις μου να εμπλουτίζονται.

Όμως, αυτό που με καθιστά αείποτε οφειλέτη είναι η στοργική και πατρική σας αγάπη. Τα λόγια για την αγαπώσα καρδία σας δεν αρκούν για να εκφράσουν τα συναισθήματά μου και τις ευχαριστίες μου, τόσο εμού προσωπικώς όσο και της οικογενείας μου.

Συγχωρήσατέ με, Σεβασμιώτατε πάτερ, οσάκις κατά την διακονίαν μου, έγινα πρόξενος ταραχής, πικρίας και στενοχωρίας.

Θα ήθελα να σας ζητήσω, κατακλείοντας, όπως ο υιός στον πατέρα, να συνεχίσετε να προσεύχεσθε, ώστε αξίως να στέκομαι ενώπιον του ιερού θυσιαστηρίου, να κηρύττω το Ευαγγέλιον της βασιλείας Του, να προσφέρω *δῶρα καὶ θυσίας πνευματικάς*[9] και να ανακαινίζω τον λαόν Του *διὰ τῆς τοῦ λουτροῦ παλλιγγενεσίας*[10].

Σπλαγχνίσθητι οὖν, Κύριε, καὶ μὴ παραδειγματίσῃς με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ ἁγίασόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τοὺς νεφροὺς καὶ τὰ σπλάγχνα, καὶ ὅλον με ἀνακαίνισον, καὶ ῥίζωσον τὸν φόβον σου ἐν τοῖς μέλεσί μου καὶ τὸν ἁγιασμόν σου ἀνεξάλειπτον ἀπ' ἐμοῦ ποίησον. Καὶ γενοῦ μοι βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ,

[10] Τάξις επί χειροτονία Πρεσβυτέρου, Δευτέρα Ευχή.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Καραγιάννης